

اشاره:

مدیر کل بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس استان سمنان گفت: در دفاع مقدس، تیپ ۱۲ قائم آل محمد(عج)میگادگاه گل‌های سرسبید مردم استان بود که حماسه‌ها آفرید و سرآمد آن حماسه‌ها، ایفای «مهم‌ترین نقش» در عملیات سردار عباس مطهری در سالروز عملیات مرصاد

پیروزی انقلاب اسلامی، کم کم با امام خمینی(ره) و حرکت اصیل انقلاب مردم ایران، زاویه گرفت و با آن دشمن شد. هسته مرکزی و مسعود رجوی رهبر سازمان، با بنی صدر خائن ارتباط قوی داشت تا اینکه به اتفاق هم و با پوشش زنانه فرار کردند. آن سازمان، در ادامه جنایت‌های داعش وار خود، در ۳۰ خرداد سال ۱۳۶۰ اعلام مبارزه مسلحانه با نظام جمهوری اسلامی کرد. منافقین که همیشه مورد حمایت آمریکا و دولتهای اروپایی هستند، تا کنون قریب ۱۵ هزار نفر از مردم و مسئولان ایران را به شهادت رسانده‌اند.

این گروهک خائن و جنایتکار، در جنگ تحمیلی کنار صدام قرار گرفتند و با اقدامات جاسوسی و با دشمن متجاوز کمک کردند. منافقین قبل از سال ۶۷ هم علیه کشور عملیات نظامی داشتند.

***زمینه سازی صدام و رژیم بعث برای حمله منافقین با هدف نابودی نظام اسلامی**

در کنار سایر نظرات، برخی از صاحب نظران

در یادداشتی به واکواوی نقش استان سمنان در این عملیات پرداخته است.

در تنگه چهارزیر «آنکه ایستاد» و سر افعی وحشی منافقین آمریکایی را زیر پای خود نگه داشت تا پای دشمن به کرمانشاه نرسد و زمینه عملیات مرصاد فراهم شود، «تیپ قائم عج» استان سمنان بود. لذا فرمانده معظم کل قوا و رهبر فرزانه انقلاب اسلامی فرمود: «همین تیپ قائم(عج) در مرصاد «مهم‌ترین نقش را ایفا کرد.

***وضعیت و اقدامات ما و دشمن، قبل و بعد از پذیرش قطعنامه ۵۹۸ از سوی ایران**

با پذیرش قطعنامه ۵۹۸ رژیم بعثی عراق به تصور این که ایران از روی ضعف قطعنامه را پذیرفته است، دوباره از مناطق مختلف به کشور ما حمله کرد و این ثابت کرد که نظام سلطه به عهد و پیمان خود پایبند نیست و این شبهه که «چرا پس از فتح خرمشهر آتش بس نکردید؟» کاملاً مردود است.

در مقابل، در داخل کشور با شنیدن پیام امام خمینی(ره) و اخبار اقدامات دشمن، موجی از اعزاز نیرو و پشتیبانی به جبهه‌ها، توسط مردم آغاز شد و در نقاط تجاوز مجدد دشمن، به ویژه در جبهه‌های جنوب، مقاومت جانانه‌ای شکل گرفت و به تجاوزات دشمن پاسخ داده می‌شد لذا بیشتر توان نظامی موجود ایران در جبهه جنوب متمرکز بود و همین وضعیت، فرصتی برای تهاجم و رسیدن غیرمنتظره

نقش رزمندگان تیپ ۱۲ قائم آل محمد سمنان در عملیات مرصاد

منافقین تا نزدیک کرمانشاه شد.

***ماهیت منافقین، سرسپردگی آنها به استکبار جهانی و سابقه جنایات آنها تا امروز**

سازمان مجاهدین خلق که از دهه ۵۰ با رژیم پهلوی مبارزه می‌کرد، به تدریج انحراف اعتقادی سران آن آشکار گردید و حتی در لو دادن انقلابیون به ساواک هم‌کاری می‌نمود. در آستانه و اوایل

جهربونگ

خاطرات آزاده مهدی طحانیان

روش استقرار و دفاع تیپ قائم(ع) در برابر منافقین، به دلیل فوریت، بدون شناسایی کامل و طرح عملیاتی اتفاق افتاده و از این جهت مشابه مقاومت‌های اولیه سال ۱۳۵۹ در برابر تجاوز رژیم بعثی است؛ لذا مستندات نظامی اعم از ابلاغ مأموریت، طرح عملیاتی و کالک و نقشه برای این حماسه تاریخی وجود نداشت، به همین علت، عکس و فیلم از این حماسه تاریخ ساز بسیار کم است.

روز سوم مرداد ۱۳۶۷ رژیم بعثی عراق با آتش توپخانه و شکستن خط در مرز خسروی، ستون زرهی و سواره منافقان، متشکل از ۵۰۰۰ نیرو و صدها دستگاه ادوات، سلاح و تجهیزات تامین شده ازسوی دشمنان ملت ایران، به سمت تهران روانه کرد.

عصر و غروب همان روز منافقان ضمن عبور از شهرهای قصرشیرین و کرند، اسلام آباد را وحشیانه تصرف کردند. در این شهرها و در جاده، جان و مال مردم را غارت کردند و در خیابان‌ها و بیمارستان امام خمینی(ره) اسلام آباد مجروحان را تیرباران و بعضا بهدار کشیدند.

منافقین، استناداران و فرمانداران را تعیین کرده بودند و برنامه و روش آنها این بود که برای هر شهر تصرف شده گروهی را بگمارند و ستون اصلی شان با سرعت به سمت تهران بتازد.

جانشین واحد اطلاعات تیپ که صحنه را از نزدیک دیده، احساس خطر می‌کند و حتی احتمال می‌دهد مقر صادقین به دست دشمن بیفتد لذا همان نیمه شب، نیروهای موجود اطلاعات را در گروه‌های

***منافقین که همیشه مورد حمایت آمریکا و دولتهای اروپایی هستند، تاکنون قریب ۱۵ هزار نفر از مردم و مسئولان ایران را به شهادت رسانده‌اند**

آرپی‌جی زن سازماندهی و -فورا در ورودی تنگه چارزیر(در کنار تلمبه خانه) مستقر می‌کنند. با حماسه نیروهای اطلاعات تیپ، به ویژه شاهکار شهید رضا نادری، ستون نظامی منافقین موقتاً متوقف می‌شود تا نیروهای گردان برسند. پس از این کار بی‌ظنیر و بعد از نماز صبح، رضا نادری به شهادت می‌رسد.

پس از نیمه شب، گردان(قرم) که از قبل سازماندهی شده بود نیروهای خود را اعزام می‌کند و قبیل از اذان صبح چهارم مراد در زبرهای جلویی تنگه چهار زیر – پشت سر نیروهای اطلاعات تیپ– مستقر می‌شوند.

همزمان، گردان سیدالشهدا(ع) «بسیجی‌های تازه از گرد سفر رسیده» را سازماندهی و با سلاح و مهماتی که به امداد غیبی الهی به مقر صادقین رسیده بود، تجهیز می‌کند و با تدبیر فرماندهی تیپ، بعد از نماز صبح روز چهارم مرداد در بالای تنگه چهار زیر- پشت سر گردان قرم– مستقر می‌شود. نکته مهم این که؛ شیوه ورود به میدان نبرد و

ادامه دارد...

جمهوری اسلامی

نوجوان سیزده ساله

خاطرات آزاده مهدی طحانیان

قسمت هفتم

فرمانده به طرف نزدیک‌ترین تانک آمد، و رفت روی تانک و مرا هم با خودش برد بالا. به خدمه تانک دستور حرکت داد و تانک حرکت کرد. جلوی هر سنگری که می‌رسید می‌ایستاد سسوالی می‌پرسید و دوباره دستور حرکت می‌داد. یک ربعی گذشت، نمی‌دانستم چه کار می‌خواهد بکند. جلوی سنگری یک جوان قذبلند درشت هیکل را که دوربین عکاسی به گردنش آویخته بود صدازد. نمیدانم عکاس جنگی بود یا نه؟ و فرمانده تقریباً میانسال بود و شکم گنده‌ای داشت. جلوی سنگر پیاده‌ام کرد و با ژست‌ها و فیگورهای مختلف با من عکس گرفت، من هم سعی می‌کردم محکم، سربلند و قیراق باشم. می‌دانستم انتظار داشتند گریه کنم و رفتار بچه گانه از خودم نشان دهم. فرمانده آن قدر عکس گرفت که دیگران هم به تقلا افتادند با من عکس بگیرند. عکس‌ها سریع خارج می‌شد و بعد از چند لحظه ظاهر می‌شد و در کیف‌های پولشان قرار می‌گرفت. چیزی نگذشت که صف درست شد؛ یک صف درجه دارها، یک صف هم سربازان. آن روز نمیدانم چقدر عکس گرفتند اما آنقدر این داستان ادامه پیدا کرد که آفتاب غروب کرد ولی باز هم دست بردار نبودند. حتی بین‌شان سر عکس گرفتن دعوا شد و همدیگر را زدند. آنقدر اصل این ماجرا برابیم خنده‌دار بود که برای چند ساعتی فراموش کردم اسیر هستم. اگر می‌فهمیدم بین‌شان خیرنگار است یا از یک شبکه تلویزیونی و با رادیویی می‌خواهند از من عکس بگیرند اجازه نمی‌дам، حتی اگر به قیمت از دست دادن جانم تمام می‌شد. همان لحظه که اسیر شدم با خودم عهد بستم چنین اجازه‌ای ندهم، اما این طور نبود، هنوز کار به عکاس و خیرنگارهای رسمی نرسیده بود. هوا که تاریک شد یک ماشین آیف‌ا آمد. من با آن سه مجروح ایرانی و چند سرباز عراقی سوار آیف‌ا شدیم و ماشین حرکت کرد. یکدفعه دیدم همان سرباز لاغر و قذبلند که به من محبت کرد دوید دنبال ماشین، انکار می‌خواست چیزی بگوید اما ماشین سرعت گرفت و او به من نرسید. احساس این سرباز برایم عجیب بود. او هر دو دستش را بالا آورده و مرتب تکان می‌داد و تا آخرین لحظه که ماشین از او دور شد همچنان از من خداحافظی می‌کرد. خیلی از محل اسارت‌مان فاصله نگرفته بودیم. ماشین از کنار نخلستانها گذشت و خرمشهر نمایان شد. هوا تاریک شده بود که ما را در مکانی خارج از شهر پیاده کردند. این شهر، بصره بود. آن شب، شب بیستم اردیبهشت ۱۳۶۱ بود. آنجا یک سالن آمفی تئاتر بود. دو پنجره به بیرون داشت که جلوی آن میله‌های آهنی نصب شده بود. ظاهراً اینجا محل موقتی برای نگهداری اسرا بود. توی سالن چهل پنجاه اسیر دیگر هم بودند که بعضی شان مجروح بودند و گوشه دیوار روی زمین افتاده و ناله می‌کردند. کف سالن سیمانی بود. یک گوشه روی زمین دراز کشیدم تا استراحت کنم.

همه چیز برابیم مهم بود. نمی‌دانستم چه پیش رو دارم. کوچکترین فرصتی که

دست می‌داد، ذهنم ناخودآگاه می‌رفت به گذشته.

همراه اردویی که مدرسه گذاشته بود، به بیابان‌های اطراف اردستان رفته بودیم. آنجا برای اولین بار اسرم بسیج به گوشم خورد. تمام شب، برایمان برنامه‌های نظامی برگزار کردند. صبح در مراسم صبحگاه یک جوان بیست و دو سه ساله که لباس نظامی به تن داشت و روی جیب لباسش آرم سپاه نصب شده بود، برایمان سخنرانی کرد. او گفت: کشور درحال جنگ است. شما فکر نکنید ستنان کم است تکلیفی ندارید. بهتر است آموزش‌های نظامی را فرابگیرید. باید همه برای دفاع از دین و کشور آماده باشیم». حرفهای آن جوان، که اسمش برادر زارعی بود، سخت به دلم نشست و همانجا تصمیم گرفتم فردا بروم و عضو بسیج بشوم. صبح روز بعد، رفتم دفتر بسیج. همان برادر پاسدار پشت میز نشسته بود گفتم: «می‌خواهم عضو بسیج بشوم.» فرم داد پر کردم و گفت: «برو تا خبرت کنیم.» از اتاق آمدم توی راهرو، قصد نداشتم بروم منتظر بمانم تا خبرم کنند. نگاهي به اتاق روبه رو انداختم. درش باز بود، شلوغ و درهم برهم. پلاکارتها، تابلو نوشته‌ها، عکس، پوستر، کتاب، مجله و… همه چیز روی هم تلنبار شده بود. شاید چند ساعت مداوم کار کردم تا اینکه اتاق مرتب شد. و این جور شد که در بسیج ماندم. به آقای زارعی گفتم: «انتظار ندارم کار مهمی به من بدهید هر کاری باشد انجام می‌دهم. چارو می‌کنم، برایتان چای می‌آورم فقط اجازه بدهید بمانم.» بسیج شد خانه دوم. گاهی شبها یک پتو می‌انداختم و همانجا در دفتر می‌خوابیدم. نیمه‌های شب همراه آقای زارعی با موتور می‌رفتم توی شهر گشتت زنی که از امنیت شهر و مغازه‌های مردم مطمئن بشویم. بعد از هر عملیات اجساد شهدا را به محل سپاه می‌آوردند. آقای زارعی مراقب بود جسدها را نینم. اما می‌دیدم. دیدن اجساد عکس‌های غرق به خون شهدا باعث شد دیگر کارهای محول دفتر مرا ارضا نکند. دنبال چیز بزرگتری بودم. احساس می‌کردم می‌توانم مفیدتر باشم… عراقی‌ها دسته دسته می‌آمدند پشت همان دو پنجره سالن که من و بقیه در آن حبس بودیم و صدایم می‌کردند. همه شان اسرم را یاد گرفته بودند: «مهدی… مهدی تعال اهنا». آنها به من می‌خندیدند، شکلک در می‌آوردند و من مغرور سرم را بالا می‌گرفتم و فقط می‌ایستادم جلوی پنجره. یکی از سربازهای مخفیانه و دور از چشم درجه دارها به من یک نان داد که شکمدری گوشتم سرخ لا می‌آید آن بود. اولین بار نان عراقی‌ها را می‌دیدم. دلم نمی‌آمد نان را تنهایی بخورم، اما نمیدانستم چطور آن را بین پنجاه نفر تقسیم کنم! بچه‌ها می‌گفتند: «بی خیال مهدی خودت بخور، نوش جان. یک شکم سیر بهتر از صد تا شکم گرسنه است. این ذره ذره‌ها چه کسی را سیر می‌کند.» نان را بین مجروحان تقسیم کردم. این کار برای عراقی‌ها عجیب بود و خنده را از لبانشان برداشت. سربازهای عراقی که داشتند ما را نگاه می‌کردند گفتند: «نحن مسلم و نحن اخی، خمینی رجل الدین.» آنها فارسی بلد نبودند و شاید از اسیران ایرانی دوست می‌داشتند کلمه‌هایی که می‌گفتند یاد گرفته بودند. فکر میکردم سربازان عراقی وقتی اسیر می‌شوند این حرفها را می‌زنند، اما آنها چند بار تکرار کردند: «خمینی حق، خمینی رجل الدین.» دانستم در دل ارتش عراق عده‌ای هم هستند که اعتقاد دارند امام خمینی مرد دین است و بر حق است و علاقه قلبی به امام دارند.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی زراعی، باغات و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
برابر رأی شماره ۰۵۷۱۰۴۸۰۰۰۰۱۰۴۸۰۳۶۰۳۰ مورخ ۱۹/۰۲/۱۴۰۲ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتي اراضي و ساختمان‌های فاقد سند رسمي مستقر در واحد ثبتي حوزه ثبت ملک لواسانات تصرفات مالکانه بلامعارض تقاضای آقای ابوالقاسم احيانی به شناسنامه شماره ۵ کدملی ۰۴۵۲۹۳۲۸۱۵ ، صادره شمیران فرزند محمود در شش‌دانگ یک قطعه زمین محصور با بنای احدثای به مساحت ۴۹۸ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۲۳۱ فرعی از ۲ اصلی واقع در قریه سیو کوچک بخش ۱۱ تهران حوزه ثبت ملک لواسانات انتقال ملک از مالک رسمي خانم لیلی شیرخانی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراج قضائی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م الف ۱۲۴۴۷
تاریخ انتشار نوبت اول: یکشنبه ۲۱/۰۲/۱۴۰۲
تاریخ انتشار نوبت دوم: دوشنبه ۱۵/۰۲/۱۴۰۲
نصرالله رادپور – رئیس اداره ثبت اسناد و املاک لواسانات

آگهی اصلاحی موسسه تجاری طلوع نسل نور به شناسه ملی ۰۵۷۵۵۳۹۵ و ۱۴۰۰۵۷۵۵۳۹۵ به شماره ثبت ۳۸۳۲۰
پیرو آگهی به شماره مکاتیزه ۰۷۰۶۳۸۰۷ مورخ ۰۴۰۰۹۰۱۰۳۳ (۱۴۰۲) مورخ ۰۹/۰۳/۱۴۰۲ مهلت اعتبار آقای سید حسام الدین نوربخش بروجدریان به شماره ملی ۰۰۶۵۹۷۶۸۹۴ ، مدیر عامل و عضو هیئت مدیره از ۲۵/۰۲/۱۴۰۲ الی ۲۵/۰۴/۱۴۰۲ می باشد که بدین سان اطلاع گردید، **سازمان ثبت اسنادواملاک کشور اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیر تجاری تهران (۱۷۶۶۸۱)**

آگهی تغییرات شرکت سهامی خاص کوشان نوز اسپادانا بشناسه ملی ۰۸۲۳۷۲۸۲۹ و ۱۴۰۰۸۲۳۷۲۸۲۹ بشماره ثبت ۶۳۴۴۱
به استناد صورتجلسه مجمع عمومی عادی سالیانه مورخ ۳۱/۰۴/۱۴۰۲ پروین نصیری بشماره ملی ۱۲۸۹۴۳۲۲۴۴ به سمت بازرس علی البدل – موسسه حسابرسی فراتک سالی ایرانیان بشناسه ملی ۰۰۱۲۳۲۸۲۲۴۴ بستم بازرس اصلی تا پایان سال منتهی انتخاب گردیدند. روزنامه جمهوری اسلامی برای چاپ آگهی های شرکت تعیین گردید . صورتهای مالی و تراز مالی منتهی به ۲۹/۰۲/۱۴۰۲ تصویب شد. **موسسه ثبت اسناد و املاک استان اصفهان (۱۷۶۶۴۳)**
اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیر تجاری اصفهان (۱۷۶۶۴۳)

کفیل ثبت اسناد و املاک و زیادشت – محمدعلی ابراهیمی

کفیل واحد ثبتی حوزه ثبت ملک زیادشت تهران